

“MÜHENDİSLİK EĞİTİMİ TEMEL GEREKLERİ VE TEKNOLOJİ FAKÜLTELERİ GERÇEĞİ” PANELİ DÜZENLENDİ

4 Ağustos 2008 tarihinde yitirdiğimiz Prof. Dr. Turhan Çiftçi başı anısına 15 Eylül 2012 Cumartesi günü “Mühendislik Eğitimi Temel Gereklere ve Teknoloji Fakülteleri Gerçeği” paneli düzenlendi. Yöneticiliğini EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Ebru Akgün Yalçın'ın yaptığı panele Ondokuz Mayıs Üniversitesi Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. Güven Önbilgin, Başkent Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Öğretim Görevlisi Arif Koçoğlu, EMO Ankara Şubesi eski Yönetim Kurulu Başkanı Ramazan Pektaş konuşmacı olarak katıldı.

Panelin açılış konuşmasını yapan EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Ebru Akgün Yalçın, Turhan Hoca'nın eğitime dair çok fazla katkısı olduğunu belirterek, “Eğitim sorunları hala devam ediyor ve biz de bu gereklilikten yola çıkarak bu konuda bir panel düzenledik. Bu aynı zamanda sokak ve salonu bir araya getiren de bir gün oldu” dedi. Panelden önce Turhan Çiftçi başı ile ilgili olarak duygularını paylaşmak üzere Çiftçi başı'nın Oğlu ve Kızı konuştu. Açılış konuşmalarının ardından başlayan panel yöneticisi Ebru Akgün Yalçın söz aldı. Teknoloji fakültelerinin 1937'den başlayan bir serüveni olduğunu vurgulayan Yalçın “Geldiğimiz noktada durum nedir? Mühendislik eğitiminin gereklerini yerine getirebilecek kapasitede midir? Ve mevcut sorunlar nelerdir buna yönelik olarak mühendislerin söyleyecek sözleri vardır elbette. Buna yönelik başlayan bir tartışma sürecine nokta olalım istedik, sadece ünvan boyutu ile değil, eğitim, denklik, istihdam gibi birçok boyutu ile konuyu ele alalım istedik” diyerek panelistleri kürsüye davet etti.

Panelde ilk söz alan EMO Ankara Şubesi 18, 19. ve 20. Dönem Yönetim Kurulu Başkanı Ramazan Pektaş ülkemizde eğitim sisteminin yaz boz tahtasına döndüğünü belirterek, “Biz şimdi temel sloganı eğitim olan bir mitingden geliyoruz “4+4+4” Ancak bizim ülkemizde temel problem eğitim sistemine müdahale eden tüm iktidarlar sonuçta kendi istedikleri gibi insanlar yaratmak istiyorlar. Bu formata uygun değişiklikler yapılıyor. Mesela 4+4+4 iki önemli nokta var birincisi çocukların çok küçük yaşta, eğitim alamayacak yaşta okula başlatılması, belki iki sene sonra evet hata olmuş deyip yaşı yükseltecekler ama sistemin defosu sabit kalacak, bir nesil yaralanacak. 4. yıldan sonra çok tazeyken normal yaşa çekilse bile çocukların imam hatiplere doğru yönlendirilmesinin yolunu açmış olacaklar. Hayal meyal hatırlıyorum. 12 Eylül darbe döneminde de çocukların 66 aylık iken okula başlamaları söz konusu olmuştu ben o zaman üniversitede idim, çok detayları hatırlamıyorum ama

daha sonra vazgeçildi. Çocukların gelişmişliği açısından bakılınca vazgeçmişlerdi. Oysa bugün 12 Eylül ile riyakâr hesaplaşmalar yapan AKP onun uygulamalarından birini hayata geçirdi. Bu anlamda eğitim sistemimizi bir zincirin halkası gibi görmek lazım zaten son 10 yıllarda eğitim birliği kanununun kaldırılmasıyla özellikle ilk ve orta okullarda özel okulların getirilmesi sormayan sorgulamayan tabuları temel alan insanlar yetiştiren bir eğitim sistemi oluştu. Bu sistemden mezun olan öğrencinin daha sonraki aşamalarda da sorun yaşadığı görülmektedir. Sistem gittikçe bozulmuş durumda.”

“Mühendislik eğitimi ve bizim bu eğitim sonucunda yer aldığımız alan”

Mühendisin sadece teknik eğitim alan bir insan olmadığını belirten Pektaş, “Teknik bir eğitim aldıktan sonra biz meslek alanında faaliyetlerimizi sürdürüyoruz. Mühendisi şöyle görüyorlar, sadece çizim yapan, teknik işlerle ilgilenen, bir kimse. Oysa mühendis bu tanımın dışına çıkmalı. Nasıl çıkmalı bütün bunların yanında aynı zamanda insan da olmalı tiyatroya da gitmeli, sinemaya da gitmeli, panele de gitmeli, aşık da olmalı bütün bu özellikleri ile beraber bir mühendisin bu alanı daha iyi doldurabileceğini düşünüyorum. Mühendis tüm bilgileri ile hayatın içinde hayatı daha iyi yaşanabilir biçime getirmek için çaba içinde olmalı. Bu anlamda mühendislik eğitimin temel noktaları sadece iyi hesap yapan, proje çizen, tasarım yapan mühendis yetiştiren yerler değil toplumla diyalog kanalları kuran ve bu kanalları işleten sosyal yönü de olan meslek erbabları olarak yetiştirmek gerekir. Eğer buna dikkat edilmezse sosyal mühendislerle karşılaşabiliriz” diye konuştu. Pektaş, üniversitelerin beşeri yanlarının da önemli olduğunu, akademik yaşantının yanında bu alanda da öğrencilerin gelişimlerinin desteklenmesi gerektiğini vurgulayarak, “Bunun dışında okul yönetiminin kameralarla vs. öğrencilerin üzerinde baskı uyguladığını biliyoruz. Buradan şuraya geliyorum. Öğrenciler mühendis olduklarında çeşitli yerlerde çalışmaya başlıyorlar. Özgür düşünme yeteneğini bırakarak mezun olan bir mühendisin çalışma yaşamında başarılı olması, en önemli mühendislik kriterine sahip olması beklenemez” dedi. Günümüzde mühendislik eğitiminin başlıca sorunlarının üniversite öncesi eğitimden başlayan bir zincir olduğunu düşündüğünü söyleyen Pektaş, “Ezberci ve sorgulamayan bakış açısı, yetersiz altyapı, akademik kadroların farklı çıkarlar doğrultusunda belirlenmesi, özerk yapının olmaması, siyasi baskılar vs. hepsi eğitimi olumsuz etkilemektedir. Araştırma geliştirme çalışmalarına ve akademik faaliyetlere yer verememek, zaman ayıramamak, yeni açılan okullar, uzaktan eğitim, Güvenlik birimleri ve

üniversitenin öğrenciler üzerinde oluşturduğu baskı. Tüm bu sorunların üzerine gidersek çözüme biraz olsun yaklaşabiliriz” diye konuştu.

Pektaş'ın ardından söz alan Başkent Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Öğretim Görevlisi Arif Koçoğlu “Turhan Çiftçi burada olsa bu sorunla ilgili teknoloji fakültelerinde mühendislik eğitimi alan öğrencilerimizi nasıl kazanırız diye düşünürdüm” diyerek konuşmasına başladı. Konuşmasında mühendislik ile teknoloji mühendisliği karşılaştırması yapan Koçoğlu sözlerini şöyle sürdürdü, “Mühendislik mezunu daha genel geniş kapsamlı teknik problemlere yönelik analitik yaklaşımlar çözümler bulur. Teknoloji mühendisliği mezunu spesifik bir alanda uzmanlaşıp, spesifik teknik problemlere yönelik uygulama ağırlıklı çözümler üretir. Burada kendi yorumumu katmak istiyorum. Bunun adı teknisyenlik ya da teknikerliktir. Mühendisler çoğunlukla idarecilik pozisyonlarında yer alır. Teknoloji mühendisleri endüstriyel yönetim ile ilgili pozisyonlarda yer alır. Belgelendirme ve mesleki kuruluşlara kayıt kısmında ise, mühendisler ABD de birçok eyalette şartları sağlamak ve sınavı geçmek kaydı ile yüksek mühendis unvanı alabilirler. Lisansüstü eğitimi ise mühendislik fakültesi mezunları mühendislik ve ilgili diğer alanlarda lisansüstü ve doktora çalışmaları yapabilirler. Teknoloji fakültesi de yine aynı şeyleri yapabilir. Sonuca ikisi de aynı fakat farklı yollardan ulaşmaya çalışır. Örneğin bir cep telefonunun yeni modelini çıkarmak için mühendisler, telefonu geliştirip daha yararlı hale getirmek için teknoloji mühendisleri olmak zorundadır. Biz bu konuda ne yapabiliriz? EMO, TMMOB ne yapabilir. Teknoloji fakültelerinin ders içeriklerini normal mühendislik eğitimi ile eş hale getirmek için TMMOB bu konuda ne yapabilir? Sorusun sormamız lazım. Bu sorunun cevabı benim görüşüm, TMMOB bünyesinde geniş katılımlı bir çalıştay yapılmalı, böyle bir eğitime teknoloji fakültelerinin öğretim kadrosu yeterli midir? Yeterli değilse ne yapılabilir? Sonuç olarak şunu söylemek istiyorum. Dışlamak mı uyumlu hale getirmek mi bu görüşü çok düşündüm. Dışlamak yerine bunları nasıl eş hale getirebiliriz? Eğitimine katkı koysak daha faydalı olacağımızı düşünüyorum.”

Panelde son söz alan konuşmacı Ondokuz Mayıs Üniversitesi Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. Güven Önbilgin, “Mühendislik eğitiminde sorunumuz bir tek teknoloji fakülteleri değil

ama teknoloji fakültelerinin oluşumuna olanak sağlayan alt yapı çok önemli. Bugün vakıf üniversitelerinde başlayıp yeni kurulan devlet üniversitelerine kadar açılmaya başlayan bir sürü yeni bölüm adı var. Enerji sistemleri, otomotiv, mekatronik, raylı sistemler gibi bu mühendisliklere eş değer diye bir şeyden söz ediliyor. Eğer internette diğer ülkelerde ararsanız lisansta enerji sistemleri mühendisliği bulmanız mümkün değil. Mekatronik mühendisliği genellikle çok disiplinli bir şey olduğu için disiplinlerden birinden gelmeyi gerektirir” diye konuştu. Makine ya da elektrik mühendisliği bölümünden gelen öğrencilerin bile birçok ders olarak bu bölüme geçmeleri gerektiğinden söz eden Önbilgin, “bunları 200 puanla öğrenci aldığınız bir bölümde yapamazsınız” dedi. Türkiye`nin genelinde mesleki olarak etik yoksunluğundan gelen bir durumu vurgulayan Önbilgin, “Buna devlet üniversiteleri de katıldılar. Özellikle yeni açılanlar. Böyle genel bir tabloda bir tutarsızlığın içine bindirilmiş teknoloji fakültesi, nerden çıktığı önemli. Bir kere burada kullanılan kitle evvelden beri teknik öğretmen diye adlandırılan ve belli sıkıntıları yaşayan kitle” diye konuştu.

Mühendislik teknoloğunun tanımını yapan önbilgin sözlerini şöyle sürdürdü, “Mühendislik teknolojisi bir mühendislik durumunun uygulayıcısıdır, pratiyenidir, bunun yeterliliği becerisi genellikle var olan mühendislik uygulamalarının belli bir sınırdan uygulanmasının sağlamasıdır. Bizim ülkemiz bunu seçmemiştir, bizim ülkemizde mühendislik ünvanı nedeniyle durum karışmıştır. İkinci de üniversiteye girişte yaşanan sıkıntıdır, teknik lise mezunu sınava girdi 400 puan aldı diğeri 405 ile girdi fakülteye peki sonra ne oluyor. Gazi üniversitesi teknoloji fakültesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü 2 kontenjanı var 1. Kontenjan düz lisesi için 35 kişiyi alıyor 412 en az puan ile. İkinci kontenjan mesleki teknik eğitim kontenjanı 305 ile 401 arası puan alan girmiş çok ilginç ve tonla böyle kontenjan var. Bu sistem bir kere pozitif ayrımcılık yaparak insanlara mühendislik ünvanı kazandırmanın yolunu açmış. Buna kızalım mı kızarken duruyorum. Maltepe üniversitesi 230 puanla Elektrik-Elektronik Mühendisliği`ne öğrenci almış sorunlar öyle tek taraflı değil. Parası olanı da 230 puanla almışsınız. Bu çok büyük sıkıntı bu 3 başlılığı çözmek lazım. Vakıf, devlet ve teknoloji fakülteleridir. Tek suçu tek çözüm yok, ikinci öğretim, vakıf üniversiteleri hepsinin düzeltilmesi eğitim sisteminin eşitlikçi bir zemline oturtulması lazım.”

Panel dinleyicilerin soru ve yorumları ile devam etti.

“Mühendisi şöyle görüyorlar, sadece çizim yapan, teknik işlerle ilgilenen, bir kimse. Oysa mühendis bu tanımın dışına çıkmalı. Nasıl çıkmalı bütün bunların yanında aynı zamanda insan da olmalı tiyatroya da gitmeli, sinemaya da gitmeli, panele de gitmeli, aşık da olmalı”